

Naboer og Bekendte, naar de allesammen have Indvartering. At det er høist uheldigt for Soldaterne at komme vaade hjem og ikke have noget at dække sig med, især naar de marchere ud med opbundne Kapper, som ogsaa ere gennemblødt, naar de komme i Kvarter, behøver vist ingen nærmere Paa-visning. Det forekommer mig, at det ikke alene er ubilligt mod Kvarterværtene, især da de heller ingen Erstatning faa for dem, at de maa seje dem, hvor de bedst kunne — hvis det overhovedet er muligt at staffe dem — men ogsaa mod Mandstabet, at man, naar Depoterne ligge sulde af Tæpper, som kunne laanes ud — naar man beder derom, kan man med nogen Vanskelighed i alt Fald i visse Tilfælde faa dem — saa ikke fra Krigsbestyrelsens Side udbleverer de nødvendige Tæpper, saa vidt det er muligt. Det kunde under saadanne Forhold — det tror jeg ogsaa, jeg berørte ved Iste Behandling — være en nyttig Øvelse for Intendanturen, men jeg skal ikke komme videre ind paa disse fremmede Enemærker for ikke at vække den højterede Ministers Kritik. Af Hensyn til Behoerne vilde jeg gerne, at dette Spørgsmaal kunde blive lidt velvilligt besvaret.

Krigsministeren (Bahnsen): Det forekommer mig, at det ærede Medlem kan have Ret i, at det var meget heldigt baade for Behoerne og for Soldaterne at faa saadanne Tæpper, men der er en anden Ting, som der jo ogsaa maa tages Hensyn til, nemlig hvor vidt det er muligt. Naar Tropperne ligge i et Kantonement, hvor de maatte skulle blive i 8 Dage, kan det være let nok, men ved de store Kantonementsøvelser, som vi nu have, skifte de i Reglen Kvarter hver Nat, og naar saaledes en 10—20 Mand marchere rundt fra Kvarter til Kvarter, kan det være vanskeligt at forsyne disse med Tæpper, og de stille vist heller ikke nogen Fordring i saa Henseende. Jeg tror, de ere glade ved at komme ind i en Bade og ligge i Galmen. Forholdet er jo saaledes, at man vil nærme sig Krigsforhold saa meget som muligt. Og dertil kommer ogsaa, at dette, at udbetale Tæpper, er et økonomisk Spørgsmaal af ikke ganske ringe Betydning. Vi have en vis Tæppebeholdning, men naar den saaledes hvert Efteraar skalde ud paa Vandring, vilde den lide meget betydelig. Jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det vilde være overordentlig heldigt, navnlig hvor Mandstabet ligger i længere Tid, om man kunde forsyne dem med Tæpper, og jeg skal for saa vidt heller ikke have noget derimod. Naar det ærede Medlem sagde, at man „med nogen Vanske-

lighed“ kunde faa dem til Laans, vil jeg dog sige, at jeg ved ikke rettere, end at Krigsbestyrelsen, naar, som det i de senere Aar har været Tilfældet, en Del Kvarterværtter — navnlig nede ved Helsingørskanten og her i Omegnen — have henvendt sig til den om at faa Tæpper udlaanet, med stor Beredvillighed har imødetkommet dette Ønske. Jeg tror virkelig ikke, det ærede Medlem har Ret i at sige, at der er rejst „Vanskeligheder“. At man har forlangt visse Garantier for, at Tæpperne blede tilbageleverede i en saadan Stand, at ikke Tæppebeholdningen efterhaanden meget stærkt forringedes, er jo ikke andet end fornuftig Økonomi fra Krigsbestyrelsens Side. Om Øvelse for Intendanturen i den Retning tror jeg virkelig ikke, der kan være Tale.

J. Sage: Jeg skal delvis takke den højterede Minister for hans Svar og vil haabe, at der maatte vil blive gjort Forsøg ved de Lejligheder, hvor Mandstabet ligger i noget længere Tid og ikke blot 1 à 2 Dage. Jeg maa for Resten gøre det ærede Minister opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade har talt om en Modvilje fra Krigsbestyrelsens Side. Det forekommer mig, at man maa kunne sige, at man med nogen Vanskelighed kan opnaa et eller andet, naar man derved blot sigter til, at der skal bedes om det, at det skal bevilges, altsaa passere gennem Autoriteterne, kort sagt underkastes alle de Omstændigheder, som Administrationen selvfølgelig maa forlange opfyldte. Det maa kaldes Vanskeligheder, og naar man kun har faaet 24 Timers Varsel til at staffe de fornødne Tæpper i, er det klart, at det voldter betydelige Vanskeligheder at gaa disse Beje. En anden Ting er jo, at man fra Krigsbestyrelsens Side har vist sig saa imødetommende som muligt, det skal jeg i allerhøjeste Grad anerkende for de Tilfældes Skyld, som ere mig personlig bekendte. Derimod vil jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at det, at man overhovedet skal bede om det, gør det i mange Tilfælde umuligt at opnaa det, og det gør desuden, at Kvarterværtterne aldeles ikke vide, hvor mange de skulle bede om eller kunne haabe at faa, ligesom det hele dog kun er en Velviljesag fra Krigsbestyrelsens Side og vanskeligt for Kvarterværtterne at enes om en fælles Optraeden. Det er selvfølgelig umuligt i sidste Øjeblik at svare for, hvor mange Tæpper der kunne staves fra Egnen selv, og hvor mange man behøver at staffe anderledes fra. Det forekommer mig derfor, at naar man